

Naturvernforbundet i Agder
Postboks 718
4666 KRISTIANSAND S

Deres ref

Vår ref
19/1800-5

Dato
31. juli 2019

Avgjørelse av klage på vedtak om kvoter for betinget skadefelling av rovvilt i region 1 i 2019-2020

Klima- og miljødepartementet viser til klage fra Naturvernforbundet i Agder 31. mai 2019 over rovviltneemnda i region 1 sitt vedtak 6. mai 2019 om kvoter for betinget skadefelling av rovvilt (jerv, gaupe, ulv og bjørn) i region 1 (Sogn og Fjordane, Hordaland, Rogaland, og Vest-Agder).

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltneemnda i region 1 sitt vedtak 6. mai 2019 om kvoter for betinget skadefelling av rovvilt (jerv, gaupe, ulv og bjørn) for 2019-2020. Ved avgjørelsen er det lagt vekt på at det ikke er fastsatt bestandsmål for noen av artene i region 1, og at det årlig oppstår skade på bufe som følge av rovdyr. Departementet vurderer at de kvotene som er satt for betinget skadefelling ikke er til hinder for å nå de nasjonale bestandsmål for artene, og at uttaket heller ikke truer bestandenes overlevelse. Departementet viser også til at fylkesmennene før vedtak om skadefelling fattes skal gjøre en konkret vurdering av skadepotensialet samt vurdere om det finnes en annen tilfredsstillende løsning for å forhindre tap av beitedyr. Klagen er dermed ikke tatt til følge.

Saksgang

Rovviltneemnda i region 1 vedtok 6. mai 2019 kvote for betinget skadefelling av rovvilt (jerv, gaupe, ulv og bjørn) i region 1 (Sogn og Fjordane, Hordaland, Rogaland og Vest-Agder). Vedtaket ble påklaget av Naturvernforbundet i Agder 31. mai 2019. Rovviltneemnda i region 1 behandlet klagen 8. juli 2019 og opprettholdt sitt tidligere vedtak. Miljødirektoratet ga sin faglige tilråding 10. juli 2019 og saken ble oversendt Klima- og miljødepartementet samme dag.

Klagers anførsler

Klager viser til den siste Norsk Røddliste for arter 2015 og den status de fire rovdyrartene har. De viser til den betydningen de store rovdyrenes tilstedeværelse har i naturen og mener vedtaket er brudd på naturmangfoldloven, og at det synes å være en svekkelse av intensjonene i Bernkonvensjonen. De mener forholdene for både beitedyr og rovdyr kan bedres gjennom forebyggende tiltak som rovdysikre hegn og bedre tilsyn. I den grad skade på bufe oppstår skal forebyggende tiltak iverksettes.

Rovviltnemndas vurdering

Rovviltnemnda i region 1 vedtok 6. mai 2019 kvote for betinget skadefelling med åtte jerv, to gauper, tre ulv og en bjørn. I vedtaket er det vist til bestandstall for de ulike artene, både i regionen og på landsbasis. Det er også redegjort for erstatninger for skader i regionen i 2018.

I sin vurdering av klagen sier rovviltnemnda blant annet:

"Region 1 er i ei særstilling i forvaltninga av dei fire store rovdyra i Noreg. Dette følgjer av St.meld. nr. 15 (2003-2004), Innst. S. nr. 174 (2003-2004) og rovviltforliket av 2011. Regionen er prioritert for beitebruk og det er ikkje bestandsmål for nokon av rovdyrartane. Som det er peika på av Naturvernforbundet er det ikkje automatikk i at eitkvart streifdyr skal takast ut. Her vil moment som skadepotensiale, tid på året, skadehistorikk m.m. vere viktige faktorar. Fylka i region 1 har mellom dei høgste tala for sau i landet, og dette er ein viktig del av bakgrunnen for den differensierte forvaltninga som det er semje om i Stortinget. Situasjonen for region 1 er spesiell, sidan heile regionen er prioritert for beitebruk. Forvaltninga må difor spegle dette faktum, og det er brei politisk semje om korleis denne forvaltninga skal utøvast. Dette er vist i rovviltforliket av 2011 der det m.a. er peika på at soneinndelinga må forvaltast tydeleg (pkt 2.2.19). Når det ikkje er bestandsmål for nokon av rovdyrartane, blir eit av dei viktigaste måla for den regionale forvaltninga å minimere sjansen for at det blir etablert bestandar av rovdyrartane her. Ansvar for å følgje opp hovuddelen av denne politikken i regionane ligg til rovviltnemnda. I rovviltforliket er det vidare poengtert i pkt. 2.2.19 at: «Det skal ikke være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområde for tamrein». Rovviltnemnda har etter naturmangfoldlova (nml) § 18 og § 8 i rovviltforskrifta heimel til å fastsetje kvote for betinga skadefelling av gaupe, jerv, bjørn og ulv. Vilkår i rovviltforskrifta § 7 må vere oppfylt. § 8 i rovviltforskrifta lyder slik: «Dersom vilkårene i forskriften § 7 er oppfylt, kan en rovviltnemnd tildele kvote for betinget skadefelling på gaupe, jerv, bjørn og ulv til fylkesmannen for å forhindre at disse artene gjør skade på husdyr, tamrein eller annen eiendom som nevnt i naturmangfoldloven § 18 første ledd b). Kvote for betinget skadefelling gjelder frå 1. juni til og med 15. februar.» Når region 1 ikkje har eiga bestandsmål for rovdyrartane, vil det etter vår oppfatning vere av noko mindre betydning om vilkåra i § 7 er oppfylt. Regionen skal uansett ikkje ha faste bestandar av rovdyrartane og det er grunn til å tru at dei streifdyra som er i regionen har liten påverknad på dei nasjonale bestandsmåla. I hovudsak er det hanndyr i regionen, med unnatak av jerv der også hodyr er vanleg. Vi vil prinsipielt meine at det er dei regionane med bestandsmål for rovdyrartane som har hovudansvar for å oppfylle dei nasjonalt fastsette bestandsmåla. Vi oppfattar det elles slik at vedtaket til rovviltnemnda 06.5.2019 oppfyller vilkåra i § 7. Region 1 har i utgangspunktet ikkje ansvaret for nasjonal politikk og tilhøvet til andre land i Europa, som t.d. til Bernkonvensjonen og FN sitt Naturpanel. Regionen har ikkje bestandsmål og det blir feil om regionen skal ha sterke

meningar om Noreg sin gjeldande politikk når det gjeld desse tema. Dette er ei sentral oppgåve. Det er den enkelte Fylkesmann innanfor regionen som tildeler skadefellingsløyve i beitesesongen, med bakgrunn i den kvota som er vedteke av rovviltnemnda. Det blir då til vanleg sett ein rad vilkår som m.a. skal prøve å sikre at rett individ blir teke ut, slik Naturvernforbundet poengterar. Dette er og eit hovudmål for forvaltninga, at skadegjerar blir teke ut raskast mogleg når det oppstår akutte skadetilfelle. Fylkesmennene legg og vekt på at førebyggjande tiltak skal vere sett i verk, men dette er ofte vanskeleg å gjennomføre når akutte skader oppstår. Tidleg nedsinking blir nytta ved jerveskade, og det er eit godt førebyggjande tiltak. Det viktigaste førebyggjande tiltaket i region 1 vil likevel vere felling av skadegjerar."

Miljødirektoratets faglige tilråding

Miljødirektoratet sier i sin faglige tilråding blant annet:

"Hensikten med den betingede kvoten er å gi Fylkesmennene rom til å håndtere eventuelle skadesituasjoner som dukker opp i løpet av beitesesongen. Uavhengig av gjenstående skadefellingskvote må Fylkesmennene i hvert enkelt tilfelle vurdere en eventuell iverksetting av skadefellingstillatelse opp mot føringene i regional forvaltningsplan, og skjønnskriteriene i rovviltforskriftens § 9, og kunnskap en har om det aktuelle individet, herunder kunnskap om genetisk status. Og det er Fylkesmannen som har ansvaret for å vurdere flere av de hensynene som Naturvernforbundet tar opp i sin klage.

Rovviltnemnda i region 1, kan etter vår vurdering med fordel ta inn litt mer om gjeldende føringer for iverksetting av skadefelling ved neste sesongs vedtak om betingende kvoter.

Om bestandssituasjon for ulv, jerv, gaupe og bjørn i Norge og region 1

Ulv

Rovdata har 3. juni 2019 publisert endelig bestandsstatus for ulv i Skandinavia for vinteren 2018/2019. Det er registrert i alt 40 familiegrupper i Skandinavia, hvorav 6 helnorske og 6 familiegrupper i grenserevir. Det er videre registrert 28 revirmarkerende par, hvorav 5 i Norge og 5 grenseoverskridende revir. Bestandsrapporten angir at det er registrert 5 helnorske ynglinger og 6 ynglinger i grenserevir. Alle revir er registrert i tilknytning til norsk ulvesone. Det beregnede antall ynglinger i Norge er 8 ynglinger inkludert grenserevir, noe som er over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 4-6 årlige ynglinger i Norge, hvorav minst 3 helnorske ynglinger. Det er ved DNA funn registrert aktivitet av en ulv, ID V821, i region 1 i 2019. Miljødirektoratet har for ulv 4. juni 2019 oversendt en faglig tilråding gjeldene for hele landet, og vi viser til forøvrig til denne.

Jerv

NINA rapport 1553 (med oppdatering av data 15. januar 2019), gir den siste rapporterte oversikten over antall verifiserte ynglinger av jerv i hver region, og for hele landet. Årene 2016-2018 er det verifisert henholdsvis 50, 40 og 58 ynglinger av jerv på landsbasis. I region 1 ble det registrert en yngling i 2017 og en i 2018. Av de 58 ynglingene i 2018 ble det gjennomført hiuttak i 3 tilfeller i løpet av våren 2018, hvorav ynglingen i region 1 var en av de det ble utført uttak av. Region 1 har ingen mål om yngling av jerv i sin region, men man må kunne forvente streifdyr og enkeltindivider av jerv særlig i områder som grenser til region 3 og region 6 som har nasjonale mål om ynglinger av jerv. I løpet av våren 2019 er det tatt ut en hannjerv og ei tisper under ekstraordinære uttak.

Gaupe

NINA rapport 1679 gir den siste oppdaterte oversikten over antall dokumenterte ynglinger av gaupe i hver region, og for hele landet. Vinterne 2018/2019 ble det registrert 55 ynglinger av gaupe i Norge (født 2018). Dette tilsvarer omtrent 323 dyr. Miljødirektoratet konstaterer at det nasjonale bestandsmålet på 65 årlige ynglinger av gaupe ikke er nådd på landsbasis. Avgang av gaupe de siste årene har hovedsakelig skjedd gjennom ordinær kvotejakt. Under kvotejakten i 2019 ble det felt totalt 50 gauper. Det er ikke felt gaupe i region 1 i 2019, men det ble felt 2 gauper under kvotejakten 2018, en i Hordaland og en i Vest-Agder.

Bjørn

I 2018 ble det mest sannsynlig født 8 kull av brunbjørn i Norge (NINA Rapport 1658, 2019), hvorav 0 i region 1, som tilsvarer bestandsmålet for regionen. Av de fire regioner med nasjonalt fastsatt bestandsmål for brunbjørn, er det regionale målet oppnådd kun i region 5 (estimert 3 ungekull), og det nasjonale bestandsmålet på 13 årlige ungekull i Norge er ikke er nådd.

Resultatene fra DNA-analysene identifiserte 138 ulike brunbjørner i 2018, 63 binner og 75 hanner. Binner ble i samsvar med tidligere DNA-undersøkelser, bare påvist i avgrensede og spesifikke geografiske områder i Finnmark, Troms, Trøndelag og Hedmark. Tallet på 138 ulike individ er minimumstall, da en ikke kan gå ut fra at en har lykket i å samle materiale etter alle individ i alle områder. Samtidig er det slik at bjørnebestanden i grenseområdene i hovedsak er felles med Sverige. Mange ekskrement- og hårprøver i grenseområdene kan derfor stamme fra brunbjørner som har hoveddelen av sitt leveområde i Sverige.

Kjent avgang av brunbjørn i Norge i 2018 var totalt 12 bjørner (hvorav 2 voksne og 1 unge var binner), mens det i 2017 var en kjent avgang på totalt 9 bjørner (alle hanndyr). Så langt i år er det registrert 4 døde bjørner i Rovbase (rovbase.no). En hann ble felt på ekstraordinært uttak vedtatt av Miljødirektoratet i Meråker, 2 er felt på skadefelling i beitesesongen i Evenes og Snåsa og en bjørnunge er funnet død av ukjent årsak i Trysil.

Konklusjon

Miljødirektoratet har gjennomgått bestandssituasjonen for de enkelte rovviltartene og nemndas sitt vedtak for betinga skadefellingstillatelser. Det er etter vårt syn ikke grunnlag for å tro at felling av kvotens størrelse vil påvirke bestandsmålet til de enkelte artene. Direktoratet viser til at de gjeldene forvaltningsprinsipper innebærer at det skal tas sikte på å oppnå bestandsmålet for den enkelte rovviltart innenfor sitt forvaltningsområde. Miljødirektoratet vurderer at en effektivering av vedtatt kvotestørrelse for betinga skadefellinger av jerv, gaupe, ulv og bjørn i region 1 ikke er til hinder for å nå de nasjonale bestandsmål for artene i sine forvaltningsområder i 2020".

Klima- og miljødepartementets vurdering

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml) §§ 18 og 77 og rovviltforskriften § 7, jf. § 8. Videre har departementet, i henhold til nml. § 7, lagt prinsippene i nml. §§ 8 til 10 og 12 til grunn som retningslinjer. Prinsippet i nml. § 11 anses ikke som relevant i denne saken fordi det ikke er aktuelt å stille fordyrende vilkår.

Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn i skønnsvurderingen. På rovviltfeltet må forvaltningsmålet etter nml. § 5 ses i sammenheng med de vedtatte bestandsmålene som Stortinget har fastsatt for de fire store rovdyrartene, og skal forstås slik at det ikke er til hinder for en geografisk differensiert rovviltforvaltning, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008-2009) s. 376. Nml. § 5 og prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning er konkretisert i

rovviltforskriften §§ 3 og 4 og de regionale forvaltningsplanene for rovvilt. De nasjonale bestandsmålene er videre fordelt på de åtte forvaltningsregionene for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 4. Det er ikke fastsatt bestandsmål for noen av artene i rovviltregion 1.

I denne saken foreligger det tilstrekkelig kunnskap og føre-var-prinsippet i nml. § 9 får mindre betydning. Departementet anser også at kunnskapsgrunnlaget i hovedsak er basert på eksisterende og tilgjengelig kunnskap, og at kravet i nml. § 8 dermed er oppfylt.

Vurdering av vilkåret om at uttaket må avverge skade

Nml. § 18 første ledd bokstav b slår fast at uttak av vilt kan tillates for å avverge skade på blant annet husdyr og tamrein. Det vises til rovviltforliket av 2011 punkt 2.2.19 hvor det blant annet står: *"Soneinndelingen må forvaltes tydelig. I prioriterte beiteområder skal uttak av dyr som gjør skade på beitedyr gjøres raskt, og i slike områder skal miljøforvaltningen i større grad enn i dag bidra til å effektivisere slikt uttak, uavhengig av om bestandsmålet er nådd. I prioriterte rovviltområder skal saueproduksjon og andre produksjoner basert på utmarksbeite tilpasses gjennom forebyggende tiltak og omstilling, med utgangspunkt i forekomsten av rovvilt i beiteområdet. Det skal ikke være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområde for tamrein".*

Rovviltnemndas vedtak omhandler tildeling av kvoter for betinget skadefelling av rovvilt (gaupe, jerv, ulv og bjørn). Det betyr at vedkommende fylkesmann har disse kvotene som en ramme når de vurderer søknader om skadefelling. Skadefelling kan iverksettes ved akutte skadesituasjoner, og hvert enkelt tilfelle skal vurderes av fylkesmennene etter rovviltforskriften § 9. I tråd med rovviltforskriften § 9 skal fylkesmennene blant annet gjøre en nærmere vurdering av det enkelte områdets betydning som beitemark, skadenes omfang og utvikling, potensialet for fremtidige skader og muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak.

Vurdering av vilkåret om at formålet ikke må kunne nås på en annen tilfredsstillende måte

I tillegg er det et vilkår om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, jf. nml. § 18 annet ledd. I vurderingen av vilkåret vil prinsippet om arealdifferensiert forvaltning, som er fastsatt bl.a. i rovviltforskriften § 4 og rovviltnemndas regionale forvaltningsplan, veie tungt. Av rovviltforliket 2011 framgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig, noe som blant annet innebærer at beitenæring skal tilpasses rovvilt i de områder der rovvilt har prioritet, mens det i prioriterte beiteområder skal gjøres raske uttak av rovvilt som gjør skade på beitedyr. Departementet viser også til Klima- og miljødepartementets brev av 9. juli 2014 om forståelsen av vilkår for skadefelling og begrepet skadepotensial der det fremgår at *"I prioriterte beiteområder skal det være lav terskel for å tillate skadefelling av rovdyr. I prioriterte yngleområder skal det være høy terskel for å tillate skadefelling av den aktuelle rovviltarten da det i slike områder kreves at beitenæring og andre interesser tilpasses rovdyrforekomsten i beiteområdet".*

Departementet mener det med disse føringene ikke foreligger andre tilfredsstillende løsninger enn å vedta skadefellingskvoter, og anser dermed vilkåret om at formålet ikke kan

nås på annen tilfredsstillende måte som oppfylt. Departementet viser videre til at vurderingen av om formålet kan nås på annen tilfredsstillende måte i tillegg skal gjennomføres av fylkesmannen i hvert enkelt tilfelle der det kan være aktuelt å benytte den betingede skadefellingskvoten.

Vurdering av vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse

Etter naturmangfoldloven § 18 andre ledd fremgår det at vedtak etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse.

Når det gjelder effekten av påvirkninger, jf. nml. § 10, foreligger det statusrapporter og annen vitenskapelig kunnskap som medfører at vi har betydelig kunnskap om den samlede belastningen artene utsettes for. Ut over enkelte påkjørsler og tilfeller av sykdom skjer avgangen av ulv, bjørn, jerv og gaupe i hovedsak gjennom kvotejakt/lisensfelling og skadefelling. Ulovlig avliving kan også utgjøre en stor del av dødeligheten for rovviltbestander i Skandinavia.

Rovviltnemnda i region 1 har gitt betingede fellingstillatelser på to gauper, åtte jerv, tre ulv og én bjørn. Regionen har ikke regionalt fastsatte bestandsmål for ulv, bjørn, jerv og gaupe, jf. rovviltforskriften § 4 første ledd bokstav a.

Når det gjelder status for de ulike rovviltartene viser vi til Miljødirektoratets faglige tilråding der det fremgår:

"Ulv

Rovdata har 3. juni 2019 publisert endelig bestandsstatus for ulv i Skandinavia for vinteren 2018/2019. Det er registrert i alt 40 familiegrupper i Skandinavia, hvorav 6 helnorske og 6 familiegrupper i grenserevir. Det er videre registrert 28 revirmarkerende par, hvorav 5 i Norge og 5 grenseoverskridende revir. Bestandsrapporten angir at det er registrert 5 helnorske ynglinger og 6 ynglinger i grenserevir. Alle revir er registrert i tilknytning til norsk ulvesone. Det beregnede antall ynglinger i Norge er 8 ynglinger inkludert grenserevir, noe som er over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 4-6 årlige ynglinger i Norge, hvorav minst 3 helnorske ynglinger. Det er ved DNA funn registrert aktivitet av en ulv, ID V821, i region 1 i 2019. Miljødirektoratet har for ulv 4. juni 2019 oversendt en faglig tilrådning gjeldene for hele landet, og vi viser til forøvrig til denne.

Jerv

NINA rapport 1553 (med oppdatering av data 15. januar 2019), gir den siste rapporterte oversikten over antall verifiserte ynglinger av jerv i hver region, og for hele landet. Årene 2016-2018 er det verifisert henholdsvis 50, 40 og 58 ynglinger av jerv på landsbasis. I region 1 ble det registrert en yngling i 2017 og en i 2018. Av de 58 ynglingene i 2018 ble det gjennomført hiuttak i 3 tilfeller i løpet av våren 2018, hvorav ynglingen i region 1 var en av de det ble utført uttak av. Region 1 har ingen mål om yngling av jerv i sin region, men man må kunne forvente streifdyr og enkeltindivider av jerv særlig i områder som grenser til region 3 og region 6 som har nasjonale mål om ynglinger av jerv. I løpet av våren 2019 er det tatt ut en hannjerv og ei tisper under ekstraordinære uttak.

Gaupe

NINA rapport 1679 gir den siste oppdaterte oversikten over antall dokumenterte ynglinger av gaupe i hver region, og for hele landet. Vinterne 2018/2019 ble det registrert 55 ynglinger av gaupe i Norge (født 2018). Dette tilsvarer omtrent 323 dyr. Miljødirektoratet konstaterer at det

nasjonale bestandsmålet på 65 årlige ynglinger av gaupe ikke er nådd på landsbasis. Avgang av gaupe de siste årene har hovedsakelig skjedd gjennom ordinær kvotejakt. Under kvotejakten i 2019 ble det felt totalt 50 gauper. Det er ikke felt gaupe i region 1 i 2019, men det ble felt 2 gauper under kvotejakten 2018, en i Hordaland og en i Vest-Agder.

Bjørn

I 2018 ble det mest sannsynlig født 8 kull av brunbjørn i Norge (NINA Rapport 1658, 2019), hvorav 0 i region 1, som tilsvarer bestandsmålet for regionen. Av de fire regioner med nasjonalt fastsatt bestandsmål for brunbjørn, er det regionale målet oppnådd kun i region 5 (estimert 3 ungekull), og det nasjonale bestandsmålet på 13 årlige ungekull i Norge er ikke er nådd.

Resultatene fra DNA-analysene identifiserte 138 ulike brunbjørner i 2018, 63 binner og 75 hanner. Binner ble i samsvar med tidligere DNA-undersøkelser, bare påvist i avgrensede og spesifikke geografiske områder i Finnmark, Troms, Trøndelag og Hedmark. Tallet på 138 ulike individ er minimumstall, da en ikke kan gå ut fra at en har lykket i å samle materiale etter alle individ i alle områder. Samtidig er det slik at bjørnebestanden i grenseområdene i hovedsak er felles med Sverige. Mange ekskrement- og hårprøver i grenseområdene kan derfor stamme fra brunbjørner som har hoveddelen av sitt leveområde i Sverige.

Kjent avgang av brunbjørn i Norge i 2018 var totalt 12 bjørner (hvorav 2 voksne og 1 unge var binner), mens det i 2017 var en kjent avgang på totalt 9 bjørner (alle hanndyr). Så langt i år er det registrert 4 døde bjørner i Rovbase (rovbase.no). En hann ble felt på ekstraordinært uttak vedtatt av Miljødirektoratet i Meråker, 2 er felt på skadefelling i beitesesongen i Evenes og Snåsa og en bjørnunge er funnet død av ukjent årsak i Trysil."

Departementet er enig med Miljødirektoratet i at de kvotene som er satt for betingede skadefellinger i region 1 ikke vil true bestandens overlevelse. Kvitene vil heller ikke være til hinder for å nå de nasjonale bestandsmålene for artene.

I vurderingen av skadefellingskvoter og om det finnes andre tilfredsstillende løsninger har departementet også lagt vekt på hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser i saken, jf. nml. § 14.

Departementet viser til at betingede skadefellinger innebærer at fylkesmannen i hvert enkelt tilfelle skal vurdere muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak. Fylkesmannen skal også vurdere skadeomfanget og muligheten for at det er rett skadegjørende individ som blir tatt. Flere av de hensyn Agder Naturvernforbund tar opp i sin klage er derfor ivarettatt gjennom det regelverket som gjelder for betingede skadefellinger.

Konklusjon

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltneemnda i region 1 sitt vedtak 6. mai 2019 om kvoter for betinget skadefelling av rovvilt (jerv, gaupe, ulv og bjørn) for 2019-2020. Ved avgjørelsen er det lagt vekt på at det ikke er fastsatt bestandsmål for noen av artene i region 1, og at det årlig oppstår skade på bufe som følge av rovdyr. Departementet vurderer at de kvotene som er satt for betinget skadefelling ikke er til hinder for å nå de nasjonale bestandsmål for artene, og at uttaket heller ikke truer bestandenes overlevelse.

Departementet viser også til at fylkesmennene før vedtak om skadefelling fattes skal gjøre

en konkret vurdering av skadepotensialet samt vurdere om det finnes en annen tilfredsstillende løsning for å forhindre tap av beitedyr. Klagen er dermed ikke tatt til følge.

Med hilsen

Morten Gluva (e.f.)
fung. avdelingsdirektør

Torkel Ramberg
spesialrådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi

Fylkesmannen i Vestland
Miljødirektoratet
Rovviltnemnda i region 1